

Výstřižková služba
Pražské informační služby
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Svobodné slovo, Brno

1. II. 1964

Konec masopustu v Ostravě

O úspěšné hře J. Topola Konec masopustu bylo napsáno už mnoho pochvalných slov. Také divadla se pohotově střídají v její inscenaci s neproblematickým úspěchem.

PŘEDSTAVENÍ v ostravském Divadle Petra Bezruče má zásluhu především v tom, že se nesnaží hru vykládat, ale že ji hraje s vervou a temperamentem mladí. Hra se pak docela jednoznačně vykládá sama. Neplatí to pouze o průvodcích maškar, které však ani v Topolově práci nejsou logicky zrovna nejsilnějším místem. Poetisující prvek a expresivní výraz, který pro dramatické odlehčení, častěji však pro zesílení a navezení napětí, mají do hry vnášet, nemůže vyvážit jejich staticčnost, která byla režii ještě podtržena a členy hereckého studia DKPB dokonána.

Režisér Saša Lichý s výtvarníkem O. Schindlerem zvolili k inscenaci visutou křížovatku postavenou masivně v prostoru

na otáčivém jevišti. Je jistě otázkou osobního názoru, zda právě v Topolově hře bylo toto řešení šťastné, ale odpoví zcela objektivní jest, že prostor, který se pro herce vytvářel pod masivními bloky praktikáblů k akci, byl rozbit, čímž sevřenost představení zvláště v prvních obrazech značně trpí.

L. Eliáš hraje soukromníka Krále s obvyklou dávkou suverenity, v náročném roli jeho syna Jindřicha vytvořil velmi zajímavou postavu J. Dvořák. Beze zbytku se vyrovnali se svými úlohami O. Janda jako holič — Smrťák a M. Nohýnek v roli páška — Rafaela. Zamilované venkovské děvče Marii se všemi problémy velmi nenápadně, ale promyšleně zahrála B. Meierová, která spolu s M. Nohýnkem a L. Chvojkou tvořila přitažlivou trojici mladých současných lidí. Husar V. Rozšlapila se blýskl nejen pěknou postavou, ale také dobrou recitací a na našich jevištích vzácně slyšenou čistou artikulací.